

SomSEN horizon

Jaargang 19 - nummer 30 - juli 2016

- ◆ *Wereldwijde Reünie in 2017?
Dringend Meedenkers Gezocht!*
- ◆ *Familie Weekend Tradities*
- ◆ *De dorsmolen van Bennie
Somsen uit Lintelo [516]*
- ◆ *Tractor Festival*
- ◆ *Een Aaltense Somsen in
oorlogstijd 1940/45*
- ◆ *Kleindochters om trots op te zijn:
Bente en Hedda*
- ◆ *Roelof Somsen kreeg een
herinneringsmedaille in 1832*
- ◆ *Vader zwaait zoon binnen op
zijn laatste vlucht op Schiphol*
- ◆ *Echtpaar Somsen-Lenselink
60 jaar getrouwd*
- ◆ *Ben Somsen: onvergetelijk*
- ◆ *Familieberichten*

BESTUUR SOMSEN STICHTING

Johan Somsen [1089],
voorzitter en vertaler
 Schietbaanweg 11, 8162 GP Epe
 Tel: 0578 - 629 893 / 06 - 290 324 84
 E-mail: johan.f.somsen@wxs.nl

Berto Somsen [423],
secretaris
 Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
 tel.: 0545-476 272
 e-mail: bc.somsen@kpnmail.nl

Oscar Somsen [2040],
penningmeester / webmaster
Per 15 augustus:
 Anemoonstraat 67
 1541 AV Koog aan de Zaan
 e-mail: info@somsen.org

Harry Somsen [146],
redactie Somsen Horizon
 Doetinchemseweg 30, 7021 BS Zelhem
 Tel: 0314 - 621 011
 E-mail: somsen@oudzelhem.nl

Helmut Somsen [1562],
archief en Duitse betrekkingen
 Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
 Bundesrepublik Deutschland (BRD)
 Tel: 0049 - 287 35 36
 E-mail: helmut.somsen@t-online.de

Wim Somsen [518],
evenementen
 Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
 Tel: 0315 - 652 115
 E-mail: jwsomsen01@hetnet.nl

ADVISEUR SOMSEN STICHTING

Dick Somsen [130],
genealogische bestanden
 Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
 Tel: 038 - 454 23 60
 E-mail: somsengenealogie@kpnplanet.nl

INTERNET

Somsen website: www.somsen.org
 Login **GENEALOGIE**:
 Wachtwoord: I

BANKZAKEN USA

Stephen D. Somsen [2459]
 47231 East Fir Street
 P.O. Box 526
 Darrington, WA. 98241 USA
 Tel: 001 562 430 0079
 e-mail: ssomsen@aol.com

Colofon

Somsen Horizon is een uitgave van de Somsen Stichting.

Verschijningsfrequentie: 1 x per jaar, circa juli. **Kopij en foto's aanleveren voor de volgende Somsen Horizon vóór 1 mei 2017.**

De **Somsen Nieuwsbrief** verschijnt in oktober. Kopij en foto's voor de Somsen Nieuwsbrief 14 aanleveren vóór 1 september 2016.
 Oplage: Nederlands: 200, Engels: 75

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die **jaarlijks** minimaal **€ 15,-** overmaken op:
bankrekening NL97 INGB 0007 9098 85 - BIC INGBNL2A t.n.v. Somsen Stichting te Ede. Een hoger bedrag wordt zeer gewaardeerd!

Redactie Somsen Horizon
 E-mail: somsen@oudzelhem.nl

Lay-out: Ruud Wassink
 Druk: Arboris B.V. / Copyshop Zelhem

Wij staan overname van tekst graag toe, mits met bronvermelding.

Inhoud

pag.

Bestuur, adviseurs, colofon, doelstelling en inhoudsopgave	..2
Voorwoord	..3
Wereldwijde Reünie in 2017? Dringend Meedenkers Gezocht!	..3
Familie Weekend Tradities	..4
De dorsmolen van Bennie Somsen uit Lintelo	..6
Tractor Festival	..8
Een Aaltense Somsen in oorlogstijd 1940/45	..10
Kleindochters om trots op te zijn: Bente en Hedda	..13
Roelof Somsen kreeg een herinneringsmedaille in 1832	..15
Vader zwaait zoon binnen op zijn laatste vlucht op Schiphol	..16
Echtpaar Somsen-Lenselink 60 jaar getrouwd	..17
Ben Somsen: onvergetelijk	..18
Familieberichten	..19

Doelstelling Somsen Stichting

De Stichting heeft ten doel:

Het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- ◆ het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familiegeschiedenis;
- ◆ het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- ◆ het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- ◆ het uitgeven van een periodiek;
- ◆ het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- ◆ het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Op de omslag

Familieboom

Voorwoord

Johan Somsen

Het nummer van Somsen Horizon dat u nu in handen heeft, verdient op een aantal manieren uw bijzondere belangstelling. In de eerste plaats is het toch wel een mijlpaal dit 30e nummer. Wie had ooit kunnen bevroeden toen we in 1998 met onze publicaties begonnen dat we zoveel tijdschriften en daarnaast ook nog een aantal nieuwsbrieven

zouden publiceren.

Een Wereldwijde Somsen Reünie in Nederland in 2017?

Er is veel gebeurd in de achter ons liggende jaren en een aantal speciale hoogtepunten daarin waren de Wereldwijde Somsen Reünies. In 1997 en 2007 in Nederland en in 2002 en 2012 in de USA. En nu zou er volgens het schema weer een reünie kunnen komen in Nederland in 2017. In de jongste Nieuwsbrief heb ik er echter al op gewezen dat het huidige bestuur voornamelijk vanwege gevorderde leeftijden dit niet meer op zich kan nemen. Het is zelfs zo dat vier van ons te kennen hebben gegeven in 2017 met hun bestuursactiviteiten te willen stoppen.

Oscar Somsen

Gelukkig hebben we in de persoon van Oscar Somsen een vertegenwoordiger binnen ons bestuur van een jongere generatie en hij is bereid zijn schouders eronder te zetten. Maar dan heeft hij wel hulp nodig van een aantal mensen die met hem willen samenwerken om een reünie te organiseren. In de laatste Nieuwsbrief is al uitge-

breid aandacht aan deze zaak besteed en ook een oproep gedaan om hulp. Daarom treft u in dit nummer wederom een oproep van Oscar aan om de reünie gestalte te geven.

Als er niet voldoende animo bestaat is het niet uitgesloten dat we van de organisatie van een reünie moeten afzien maar zover is het nog niet. Denkt u er eens serieus over na of kijkt u eens rond binnen uw familiekring. Misschien zijn er mensen die aan de organisatie mee kunnen en willen helpen. Het is nog niet te laat!

Johan Somsen [1089]

Foto's reünie 2007

Wereldwijde Reünie in 2017? Dringend Meedenkers Gezocht!

In de laatste Nieuwsbrief hebt u kunnen lezen dat wij hulp zoeken om volgend jaar weer een Somsen Reünie in Nederland te houden. Met

Amerikaanse deelnemers in New Ulm 2012 tak 1851

deze 4e Reünie hopen wij het 20 jarige bestaan van de Somsen Stichting te vieren. Dit is een éénmalige gebeurtenis. Een prachtige gelegenheid ook om elkaar weer eens te ontmoeten. Naast de pioniers wellicht de volgende generatie die nieuwsgierig zijn naar hun familie. De Reünie wordt iedere vijf jaar gehouden, om en om in Nederland en de Verenigde Staten van Amerika. Augustus 2017 zijn wij weer aan de beurt.

2012, alle deelnemers New Ulm Reünie

Amerikaanse familieleden verheugen zich er op en hebben al om informatie gevraagd.

Natuurlijk hopen wij een mooie reünie te organiseren en er weer iets leuks en interessants van te maken. Maar, het bestuur is grotendeels op leeftijd en niet in staat om dit alleen te organiseren. Er is een heel kleine groep begonnen met nadenken, maar die kan niet zonder uw hulp. Op dit moment is er dringend behoefte aan vrijwilligers die met ons willen meedenken. Waarschijnlijk zullen we enkele keren overleggen om een concreet plan te maken.

Zonder uw hulp kan de Reünie niet doorgaan. Neem dus contact op met Oscar Somsen [2040] of één van de andere bestuursleden (dit kan via info@somsen.org) en help mee om dit mooie evenement weer mogelijk te maken.

In 2007 was de reünie in de manege in IJzerlo, even het geheugen opfrissen.

Familie Weekend Tradities

door Oscar Somsen [2040]

Helaas was er tijdens ons Familie Weekend geen tijd gepland voor een collectief bezoek aan onze Lindeboom die tijdens de eerste Wereldwijde Reünie in 1997 werd geplant. Omdat ik een zoeker naar traditie ben hebben we besloten een privé pelgrimstocht te houden. Op zaterdag 22 augustus 2015 kwamen we in IJzerlo aan een paar uur voor de geplande barbecue. Onze eerste bestemming was de Regelinkweg, de locatie van onze grote boom. Zoals gebruikelijk was het gemakkelijk om de boom vanaf de weg te vinden. Hij stond er als gebruikelijk weer prachtig bij midden in de wei. We besloten de tuin in te gaan om te zien of we de verzorgers konden ontmoeten. En ja hoor, ze zaten op het terras te genieten van de zonnige middag. Ze hadden inderdaad het gras rond de boom gemaaid en de plaquette gepoetst voor iedereen die de boom wilde bezoeken voordat hij naar de barbecue ging.

Regelinkweg en Familie Lindeboom

Onze tweede bezoek was één weg verder naar de locatie van onze plaquette die de plaats herdenkt waar onze gemeenschappelijke voorouder het moerassige land ploegde en de naam van die plek aannam. Gelukkig hadden we eraan gedacht om wat schoonmaakmiddelen mee te nemen aangezien er niemand meer is die voor deze plaquette zorgt. Nadat we bij de boerderij van onze naamgenoot waren aangekomen troffen we de plaquette in goede staat aan en hij stond daar

mooi in de buurt van een maïsveld, maar inderdaad, de vogels hadden sommige ongewenste sporen nagelaten. Blijkbaar deed hij ook dienst als een mooie landingsplaats. Nadat we hem hadden schoon gespoeld was hij na korte tijd weer toonbaar. Maar glimmen deed hij helaas niet meer omdat we geen koperpoets hadden meegebracht.

Dorsmolen met tractor. Somsen Plaquette. Klaar om schoongemaakt te worden

Een korte wandeling voerde ons naar het Somsenhuus aan het eind van de oprijlaan. Daar had altijd een oud houten bord met "Somsenhuus" aan de muur gehangen. Helaas was het nu verdwenen. Misschien is het een goed idee om bij een eventuele nieuwe reünie volgend jaar een nieuw bord aan te bieden.

Onze eindbestemming.
De BBQ

Tevreden dat we deze speciale plaatsen nogmaals hadden bezocht gingen we verder naar onze eindbestemming voor die dag. Een kleine maar enthousiaste groep kwam aan het einde van de zonnige middag bijeen om te genieten van de familie BBQ. We hebben weer gezellig zitten praten over gebeurtenissen

uit het verre en recente verleden van onze gemeenschappelijke wortels.

De dorsmolen van Bennie Somsen [516] uit Lintelo

door Harry Somsen [146]

Benardus (Bennie) Somsen [516] is de zoon van Fredrik Jan Somsen [508] van boerderij 't Navis aan de Brakenweg 5 in Lintelo. Hij is een landbouwer met veel technische vaardigheden. Op de achtergevel van zijn boerderij die naar de weg staat, staat het jaartal 1892. Een foto van deze boerderij staat op pagina 171 van het Somsen boek Omnes Generationes.

Dorsmolen B. Somsen uit Lintelo

Bennie (uit 1941) is tegenwoordig een rentenierende boer die toch nog veel werk verzet op zijn landbouwgronden. De liefde voor zijn vak en de historie van het boerenbedrijf spelen nog steeds een grote rol. Zo heeft Bennie een oude dorsmolen gekocht en opgeknapt. Op fairs en oogstfeesten in de regio is dit een glorieus middelpunt dat de aandacht trekt wanneer er mee gedorst wordt.

Dorsmolen met tractor.

Deze dorsmolen wordt dan door een tractor aangedreven. Bennie verteld hierover. *“Vroeger werden hier op de zandgronden door iedere boer grannen, voornamelijk Rogge en haver verbouwd. Ik vond dat als kind al de mooiste periode vertelde*

hij, het oogsten in juli en augustus en dan in de winter het stationaire dorsen. De grootste die ons vader had was een kleine boeren dorser van Duitse makelij, daarin was ik zeer geïnteresseerd en die interesse is altijd gebleven. Ik ben van 1941 en met eerder genoemde machine is van ongeveer 1935 tot 1958 gedorst tot 1940 met een staande Deutz benzine motor daarna een elektromotor van zeven en halve p.k. gefabriceerd door Heemaf (Hengelosche eerste elektrische motoren en apparaten fabriek).

Vanaf 1958 kwam de loondorser met een veel grotere machine, dat duurde tot ongeveer 1970 toen was de combine (maaidorser) volledig doorgebroken, die maakte de dorsmachine en de zelfbinder volledig overbodig. Een tijdperk was afgesloten.”

“Wij zijn in 1997 gestopt met de melkveehouderij en de varkens verdwenen ook. Wij zijn sindsdien akkerbouwers en ik ben weer op zoek gegaan naar mijn oude liefde. Dat was dus een dorsmachine, in ons dialect een zgn dorsmölle, toen gangbaar in onze streek. Ik kwam er via via achter dat er in Mechelen één stond, door een paar jongens opgehaald uit voormalig Oost Duitsland in de buurt van de plaats Perleberg. De machine was tot mijn geluk te koop omdat hij niet goed zou werken maar daar had ik bij het zien zo mijn eigen gedachten over, het was precies wat ik zocht, een boeren uitvoering van het Duitse merk Fricke, uit een fabriek in de plaats Lamspringe.

Na en opknappbeurt draait hij alweer 17 jaar tot nu toe probleemloos en dat voor een 75 jarig Landbouwwerktuig” aldus Bennie.

Fricke dorsmolen

Naast de dorsmolen komt voor het dorsen een platte wagen te staan die volgepakt is met gebonden haver of rogge schoven. Deze schoven worden op de vork genomen en met een ferme zwaai bovenop de dorsmachine geworpen. Daar wordt de schoof of garve van het touw of 'zeel', dat de garve samenhoudt, ontdaan en in de dorsmachine gelegd. De dorsmachine scheidt de haver of

rogge grofweg in drie delen: zaad, kaf en stro. Natuurlijk zijn tegenwoordig de werkers rondom de dorsmolen gekleed in de kleding die tientallen jaren geleden gedragen werd. Toen was het de plicht van de burens om mee te helpen. Nu is het voor de ouderen onder ons pure nostalgie en beleven de "dorsers" er veel plezier aan om de oude tijden terug te halen en het dorsen te demonstreren.

Dorsers

Zo ook in Dale, daar werd o.a. op zaterdag 28 september 2013 onder ideale weersomstandighe-

Henk Somsen

den naast het buurtschapshuis 't Romienendal op Fukkinks Timpken aan de Aladnaweg 3 in Aalten, op de ouderwetse manier haver gedorst. Een platte wagen was volgepakt met de gebonden haver. In de warmte van de stralende zon en de strakblauwe lucht werd er hard gewerkt door vrijwilligers met boerenkiel, manchester broek, petjes op en niet te vergeten de rode boerenzakdoek om de nek! De dorsmachine was weer van Bennie Somsen uit Lintelo.

Dorsploeg op Fukkinks Timpken in 2013 met linksonder Bennie Somsen met daarnaast zijn broer Henk Somsen

Tractor Festival

door Oscar Somsen [2040]

Wim Wisselink, alias 'Plaetjes Willem' vertelt: *"Vroeger werd alles gebruikt. Stro benutte men als voer of als strooisel in stallen. Het kaf, omhulsel van de zaden, werd gebruikt om kussens mee op te vullen of het werd in legnesten van kippen gedaan. Van het zaad werd havermout gemaakt. Het is de bedoeling om de betrokkenheid, de gemoedelijkheid en gezelligheid van weleer te laten herleven en om de ambachtelijke weg van graan naar brood te laten zien".* De harde werkers kregen tussen de middag een lekkere pannenkoek met koffie aangeboden. Men zat genoeglijk buiten in de zon. *"Vroeger bracht het dorsen de hele buurt op de been, het was een gemoedelijk en gezellig feest."*

Zakken gedorst graan op de platte wagen

Natuurlijk moest er gewerkt worden maar het sociale aspect, het samenzijn was ook heel belangrijk. Nu is het voor de ouderen onder ons pure nostalgie, we beleven er veel plezier aan om de oude tijden terug te halen en te demonstreren", aldus Wisselink. Op de harmonica klonken de liedjes uit vervlogen tijden. In het voorjaar was al op 'Fukkinks Timpken' haver gezaaid, ook al op de ouderwetse manier met een sterk Belgisch paard.

Begin augustus werd onder grote belangstelling haver gemaaid en gebonden, eveneens op de ouderwetse manier. Hierbij deden de Belgische paarden weer hun best en dames, compleet met knipmuts, bonden de haver bijeen. Om het nostalgische plaatje compleet te maken was op deze laatste zaterdag van september de haver gedorst door de liefhebbers van oude gebruiken.

Op de achterzijde een pentekening van de het dorsen met de dorsmolen van Bennie Somsen getekend door Her-man Peppelman.

Voor degenen onder ons die elders in Nederland wonen is het jaarlijkse familieweekend een goede gelegenheid om rond te kijken in de Achterhoek. Op zaterdag 22 augustus 2015 bezochten wij een vriend en hoorden dat er een trekker-festival werd gehouden in het kleine dorpje Lieveelde.

Ingang van de feestzaal

We hadden moeite om het te vinden op de kaart maar uiteindelijk vonden we het net ten noorden van Lichtenvoorde. Een rit van dertig minuten voerde ons door de velden en langs de boerderijen van dit prachtige deel van het land. Bij aankomst in Lieveelde zagen we al snel een grote tractor in één van de kleine straatjes. We konden dus maar beter onze auto parkeren en verder lopen. We zagen dat gezinnen hun stoelen langs de kant van de weg hadden gezet en daar zaten te genieten van wat er gebeurde.

Een beetje verderop stond een kleine rij trekkers te wachten in de buurt van een industrieterrein en toen we daar dichterbij kwamen zagen we er veel

Deelnemers die met de tractorrit beginnen

meer op het terrein zelf. Eigenlijk hadden we nog geen idee van wat er gaande was. Gelukkig stonden er veel kijkers langs de kant van de weg dus we vroegen het hen.

Pedaal tractor deelnemers

Zij vertelden ons dat 'de rit' om 14.00 uur zou beginnen. Gelukkig arriveerden we slechts 30 minuten vóór die tijd. Korte tijd later kwamen enkele mooie dames langs die ons kleine programmapolders overhandigden waardoor we op de hoogte werden gebracht van de "Trekkerit Lievelede". Intussen klonken rocknummers van lokale bands uit de luidsprekers afgewisseld met mooie verhalen over het leven van de boeren en hun feesten. Een kleine helikopter vloog heen en weer en filmde de tractoren en het publiek. Sommige combines reden langzaam door het publiek. We hadden geen idee of ze misschien wel onderdeel van het festival waren maar later zagen we dat ze een nabijgelegen akker maaiden.

Toen de tijd daar was pakte iemand ergens een microfoon en begon het publiek en de deelnemers te verwelkomen en vroeg de laatsten om dichterbij te komen. Al snel ontdekten we dat de spreker bij ons in de buurt stond en ook dicht bij de ingang van het terrein. Hij vertelde ons een beetje over de geschiedenis van de rit en drong er bij de deelnemers op aan om voorzichtig te zijn en vroeg de eersten hun machines te starten. Spoedig daarna kwam de voorzitter van het comité door de poort binnenrijden op een oude trekker met nummer 1 erop op een stuk papier en hij werd begroet met een regen van confetti. De andere deelnemers volgden al snel. Er waren ongeveer 150 tractoren. Sommige mooi schoon-

gemaakt en geschilderd en een aantal zag eruit alsof ze net van het veld kwamen. Sommige nieuw en enorm (op een gegeven moment deden we een stapje terug want het leek wel alsof sommige trekkers met erg grote wielen ons misschien wel konden raken bij het draaien) en enkele zeer oud en klein.

De spreker kende duidelijk de meeste deelnemers en ook de oude en de nieuwe trekker types en vertelde iets aardigs over alle van hen. De deelnemers vormden een gemengd gezelschap. Sommige grote kerels zaten trots op een oldtimer met een dikke sigaar in de mond, sommige jonge jongens en boeren met hun partners die gewoon genoten van de rit en sommige studenten die, zoals de spreker bevestigde, nog nooit op een trekker hadden gezeten. Er waren ook heel wat meisjes en vrouwen die er geen enkel probleem mee hadden zo'n grote trekker te besturen. De spreker besteedde speciale aandacht aan een lid van het comité die had meegeholpen met de organisatie van het festival en die erg jong bleek te zijn. Een aangename verrassing om zoveel jeugdig enthousiasme te vinden.

Na een poosje verlieten alle trekkers het terrein door de poort voor een rit door het nabijgelegen land en door de dorpen. De spreker vertelde ons waar we ze konden vinden onderweg en liet ons ook weten dat er na de finish een trekwedstrijd en een schoonheidswedstrijd voor speelgoed pedaal tractoren zouden zijn en ook een trekker bal met bands in de avond. We vonden het zou leuk om eens een kijkje op het feestterrein te nemen. Binnen was de bedrijfshal met behulp van hekken, plastic en andere apparatuur veranderd in een concertzaal, compleet met versieringen, bar, garderobe en toiletten. We dronken een lekker kopje koffie met 'krentewegge' erbij. Daarna gingen we op weg naar onze eigen familie festiviteiten. We waren blij aan nog een ander stukje Achterhoeks feest te hebben kunnen deelnemen.

Een Aaltense Somsen in oorlogstijd 1940/45

door Dick Somsen [130]

Met een doorgezonden e-mail van mevrouw Spanier aan het Secretariaat van de Somsen-Stichting begint mijn onderzoek naar wat er heeft plaats gevonden tijdens de Tweede Wereldoorlog in Amsterdam.

Sera Spanier begint haar mail van 22 mei 2014 met:

Via het Stadsarchief in Deventer werd ik door een medewerkster daar attent gemaakt op uw website.

Het gaat nl. om het volgende: De vader van Hennie Somsen was betrokken bij de voedselvoorziening van mijn familie, de familie Zendijk die met zes personen van januari 1943 tot mei 1945 zaten ondergedoken in Amsterdam.

De heer Somsen was nl. een filiaalchef van Simon de Wit in Amsterdam en is geboren in 1906 in Aalten. Voordat dit gezin naar Amsterdam verhuisde was dhr. Somsen filiaalchef van Simon de Wit in de Korte Bisschopstraat in Deventer. Hij en zijn vrouw hadden ook een zoon Gerard, geboren in 1935 en overleden in 2010, zo heb ik vanmiddag vernomen van de medewerkster van het Stadsarchief in Deventer.

In 2006 is er van mij een boek gepubliceerd onder de titel "Het Gesluisde Licht" bij uitgeverij Gopher in Amsterdam, zie www.gopher.nl. De hulp die dhr. Somsen in Amsterdam aan mijn familie gegeven heeft, heb ik hierin vermeld.

Momenteel doe ik een verder onderzoek naar de voedselvoorziening aan deze onderduikers in de Tweede Wereldoorlog en misschien dat Hennie Somsen zich hier nog wat van herinnert en mij kan helpen. Ik schat dat deze Hennie Somsen nu zo'n 75 jaar moet zijn. In de jaren '60 is zij destijds getrouwd in Amerika, dat is alles wat ik over haar weet. Kunt u mij mogelijk verder helpen?

Bij voorbaat mijn hartelijke dank, met vriendelijke groeten,

Sera Spanier.

Het is geen makkelijk onderzoek geworden en er moest heel wat rondgesnuffeld worden in Europa en daarbuiten. Voorop staat het feit dat waarheidsvinding het enige doel is van mijn onderzoek

naar de historie die voor onze duizenden Joodse landgenoten zo fataal is verlopen. De familie van mevrouw Spanier heeft mede dankzij de inspanning van een lid van de Somsen-familie de Tweede Wereldoorlog overleefd en mevrouw Spanier heeft, wat zeer belangrijk is, daardoor de geschiedenis van haar familie én die van ons familielid kunnen behoeden voor de vergetelheid. Lees en herlees deze bijdrage opdat zij die ons voorgingen **niet vergeten worden**.

Hogestraat 44 Aalten

Op dinsdag 21 mei 1907 werd Gerhardus Arnoldus [165], als derde kind van smid Gerhardus Arnoldus Somsen [21] en Dora Willemina Gerharda (Dora) Lammers [162] geboren in de Aaltense Hogestraat nummer 44.

Hij trouwde op 8 april 1933 in Nieuw Amsterdam met Hilligjen Paas [170] en was bij het uitbreken van WOII werkzaam als bedrijfsleider van de kruideniersketen Simon de Wit in Deventer en werd na zijn diensttijd overgeplaatst naar een Amsterdamse vestiging van Simon de Wit in de Maasstraat.

Hij was een gewaardeerde afnemer van de producten van de vleeswaren- en worstfabriek Hoy in Twello, eigendom van- en gedreven door de Joodse familie Zendijk, waar Mozes Aron Zendijk in de directie zat van slachterij Zendijk in Twello en woonachtig aan de Singel 2 in Deventer. In de

loop van 1941/42 werden door de bezetter steeds meer beperkingen aan de Joodse inwoners opgelegd, o.a. de gehate Jodenster moest zichtbaar op de kleding gedragen worden.

Singel 2 Deventer

Zoon Sallo Zendijk, aanvankelijk ook werkzaam bij zijn vader Moos in Twello, werd al spoedig vertegenwoordiger voor de verkoop van

JAMIE (samenvoeging van de voornamen van de familie de Visscher Jan en Mies) bouillonblokjes aan de afnemers van Hoy uit Twello voor de firma Jan de Visscher uit Amsterdam. In een poging de oorlog en de Jodenvervolgung te overleven besloot Sallo, met zijn neef Max, naar het neutrale Zwitserland te vluchten. In Maastricht ging het fout. Daar probeerde hij met behulp van de illegaliteit de nodige papieren voor hun vlucht in orde te maken. Helaas, hij werd daar herkend door een NSB-er uit Deventer die hem volgde naar het pension waar hij met Max verbleef. Een arrestatie volgde en Sallo werd op de trein gezet naar Westerbork. Onderweg naar Westerbork stopte deze trein op het station in Deventer en Sallo reed hier voor de laatste keer langs zijn ouderlijk huis gelegen aan de Singel, dat niet ver van de spoorbaan ligt. Na een kort verblijf in Westerbork ging hij op 10 november 1942 naar het werkkamp Gross Rosen.

Sallo Zendijk

Gross-Rosen was een concentratiekamp, gelegen ten zuiden van het dorpje Rogoznica in Neder-Silezië. Het kamp werd in de zomer van 1940 opgericht als satellietkamp van concentratiekamp Sachsenhausen. Op 1 mei 1941 werd Gross-Rosen een onafhankelijk kamp. Tot februari 1945 kwamen 125.000 mensen hier

terecht; 40.000 van hen kwamen hier om.

Sallo was nog jong en sterk en beschikte over veel doorzettingsvermogen toen hij in het kamp aankwam.

Hij redde het tot 7 februari 1945. Toen bezweek hij uiteindelijk op 23 jarige leeftijd aan kou, zwakte en uitputting tijdens een van de vele dodenmarsen in de omgeving van Gross-Rosen, w. Rogoznicy, Polen.

Na het vertrek van Sallo uit Deventer was de politie van Deventer ook op zoek naar Sallo. In het Algemeen Politieblad nr. 38 van 24 september 1942 vroeg de Commissaris van Politie te Deventer om opsporing, aanhouding en voorgeleiding van Sallo Zendijk. Hij werd ervan verdacht van woonplaats te zijn veranderd zonder de daartoe vereiste vergunning te hebben verkregen. Met deze omschrijving werden Joden aangeduid die waren ondergedoken.

Jan de Visscher vroeg eens in 1942 aan (Moos) Zendijk: "Meneer Zendijk, waarom zit u hier met uw gezin uw lot af te wachten, waarom duikt u niet onder?" Na enig heen en weer gepraat en overleg met zijn vrouw Mies zei Jan de Visscher: "Nou, dan komen jullie maar bij mij!". Zo verhuisde de familie, vader Moos Zendijk en moeder Sara, dochters Ina, Roza en Sybilla en tante Mina Sanders, een uit Duitsland gevluchte tante van Sara Zendijk, in januari 1943, na een tip van een bevriende politie-inspecteur uit Deventer, naar de Prinsengracht 289 in Amsterdam. Het was echter voor hen geen verhuizing, maar een angstige vlucht uit Deventer en het bedrijf uit Twello.

Echtpaar Zendijk-de Wijze (Mozes en Sara)

Sera Spanier, de dochter van Roza Zendijk schrijft in haar boek: "Het gesluierde licht" over de lotgevallen van haar familie op het onderduikadres in Amsterdam: (citaat)

"Meneer Somsen, die vroeger chef was geweest van het filiaal van Simon de Wit in Deventer, "een grote klant van mijn grootvader waar het vleeswaren en worst betrof, was nu filiaalhouder van een Simon de Wit zaak in Amsterdam. Hij en zijn vrouw waren betrouwbare mensen, die illegaal ook levensmiddelen probeerden te leveren voor de onderduikers."

En verder: *"Ook de onderduikers leden aan honger, kou en hongeroedeem. De voedseldroppings eind april 1945 werden dan ook door hen met buitengewone vreugde ontvangen. Dankzij de tussenkomst van meneer Somsen, chef van Simon de Wit, konden zij*

Winkel Simon de Wit Amsterdam

een behoorlijk aandeel van vooral biscuitjes en chocola krijgen, later gevolgd door eipoeder, cornet beef en meel."

Winkel interieur

Na twee jaar en 4 maanden kwam tot hun grote vreugde de bevrijding op 5 mei 1945. De onderstaande foto van allen achter de feestelijk gedekte tafel werd genomen door Gerhardus Arnoldus Somsen [165], die, met gevaar voor eigen leven, de onderduikers op de Prinsengracht geholpen heeft te overleven. Een vorm van praktische naastenliefde die wij nooit zullen en mogen vergeten.

Bevrijdingsdag 5 mei 1945 in het Achterhuis op Prinsengracht 289 te Amsterdam. Van links naar rechts: Ina Zendijk, Hilligjen Somsen-Paas [170], Mina Sanders, Roza Zendijk, Sybilla Zendijk, Henny Somsen [172] op de knie van Mozes Aron Zendijk, Gerard Somsen [171], Sara Zendijk-de Wijze.

De in Amerika wonende dochter van Gerhardus Arnoldus en Hilligjen, Henny Cross-Somsen [172], geboren in 1939 herinnert zich deze periode als volgt:

“Mijn vader was chef bij Simon de Wit in Deventer toen de oorlog uitbrak. Hij werd opgeroepen in militaire dienst en kwam uiteindelijk terecht op een boerderij in het westen van Nederland. Na een poosje kwam hij veilig thuis en werd toen overgeplaatst naar Amsterdam in een winkel aan

de Maasstraat. Meneer de Wit had vertrouwen in mijn vader en vroeg hem om de familie Zendijk van levensmiddelen te voorzien.”

*“De familie Zendijk was ondergedoken in Amsterdam bij meneer en mevrouw de Visscher. Meneer de Visscher was een invalide en kwam nooit buiten. Hij was een zilver-smid en ik heb nog een zilveren filigram kettinkje. Vader ging geregeld naar de familie Zendijk en af en toe gingen we met hem mee. Ik wist als kind nooit waar het adres was, maar toen ik enige jaren geleden in Amsterdam was bij de Westerkerk en het klokkenspel hoorde herinnerde ik mij dat de familie Zendijk vlak bij deze Westerkerk woonde. Ik vroeg mijn broer Gerard [171] (*1935) of hij het adres wist en hij vertelde me dat het aan de Prinsengracht was. Het bleek dat ze aan de andere kant van de Westerkerk woonden bij het Anne Frank huis.”*

Gerhardus Arnoldus Somsen [165]

Prinsengracht 289 Amsterdam

“De aan de Prinsengracht ondergedoken familie Zendijk is de oorlog veilig doorgekomen. Enkel een zoon die met zijn neef, naar het neutrale Zwitserland wilde vluchten, is in de oorlog omgekomen.

Gedurende de oorlogstijd had-

den mijn ouders een clubje van 5 of 6 burens, die de Club van Licht en Donker heette. Ze kwamen geregeld bij elkaar en ze hadden mij een liedje geleerd over de Duitsers dat ik tot hun plezier altijd moest zingen.

Moeder hielp weinig in de winkel, maar ze kookte pannen vol met bonen en de burens kwamen 's avonds langs met een schaal om wat op te halen. Moeder heeft wel na de hongerwinter, vanaf begin 1945 geholpen met de uitdeling van levensmiddelen vanuit Zweden. Ik kan me ook de voed-

seldroppings aan parachutes herinneren. Dat maakte veel indruk op mij. Ik ben trots op mijn ouders die vermoedelijk nog veel meer mensen geholpen hebben."

En hoe ging het verder met een aantal genoemde personen uit dit verhaal:

G. A. Somsen [165]

Hilligjen Paas [170]

Gerhardus Arnoldus Somsen [165] overleed op dinsdag 5 oktober 1976 in Aalten 69 jaar oud. Zijn vrouw Hilligjen Paas [170] overleed op donderdag 6 december 1984 in Winterswijk, 81 jaar oud.

Mozes Aron Zendijk, *10-09-1887 te Olst overleed op 23 juli 1954 in Deventer, 66 jaar oud. Hij trouwde op 28-08-1918 te Nijmegen met Sara de Wijze *09-09-1893 te Beugen en Rijkevoort en overleden op 20 februari 1960 in Deventer, 66 jaar oud.

Kinderen uit dit huwelijk:

1. Gesina (Ina) Zendijk, *juli 1919 te Deventer overleed op 10 september 1969 in Deventer, 50 jaar oud. Trouwde Lou van Dam, † 1997.

2. Sallo Zendijk, *28-02-1921 te Deventer, overleden op 07-02-1945 te Gross Rosen.

3. Rosa Sybilla Zendijk, *14-03-1926 te Deventer, gescheiden van Heinz Spanier († 19-05-1993), is overleden op 19-11-2002 te Venlo, 76 jaar oud.

4. Sybilla Josephina Zendijk, *30-11-1933, trouwde in 1954 met Leo Friedler, vertrok naar Engeland. Zij vierden in 2004 hun gouden bruiloft en hebben 2 kinderen en 4 kleinkinderen. Sybilla Josephina Friedler-Zendijk is overleden op 14 september 2011 op 77 jarige leeftijd.

Tante Mina Sanders overleed op 7 oktober 1959 in Oakland, CA. USA 93 jaar oud.

Bronnen:

- Het gesluierde licht, auteur Sera Spanier, ISBN 9789051794427, uitg. Gopher BV, Amsterdam.

- Stamboom familie Zendijk, Olst / Deventer.

- Joannet van Engeland, Frankrijk. Haar ouders waren

hechte vrienden van de fam. Somsen in Amsterdam.

- Henny Cross-Somsen [172], USA, dochter van Gerhardus en Hilligjen Somsen-Paas.

Met dank aan:

Sera Spanier
Joannet van Engeland
Henny Cross-Somsen
Harry Somsen [146]

Kleindochters om trots op te zijn: Bente en Hedda

Door Corry [439] en Ben [438] Somsen-Houpst

Bente Somsen [2847], studeert aan de Technische Universiteit Eindhoven. Ze is derdejaars bachelor studente in opleiding tot biomedisch ingenieur.

Biomedische Technologie heeft ten doel om de medische zorg te verbeteren door middel van technische kennis als ingenieur. Kennis over onder andere natuurkunde, modelleren, regeneratieve geneeskunde, biologie en chemie maken de ontwikkeling van kennis over ziekten en betere zorg mogelijk. Biomedische ingenieurs kunnen zo zorgen voor de ontwikkeling van technieken die bijvoorbeeld betere diagnose en behandelmethoden mogelijk maken waardoor de patiënt gerichter behandeld kan worden.

Bente Somsen [2847]

Een belangrijk onderdeel van de studie zijn de vakken in de organische chemie met onder andere een onderzoek naar de moleculaire interactie tussen oestrogeen receptor en eventuele eiwitten die deze receptor kunnen blokkeren. Dit kan mogelijk dienen als nieuw medicijn tegen borstkanker.

Op 21 september 2015 werd Bente samen met nog 5 medestudenten verrast met de Sixma Organische Chemie Prijs 2015 voor haar voortreffelijke resultaten in deze organische chemie vakken.

Sixma Organische Chemie Prijs 2015

Deze prijs wordt jaarlijks toegekend aan studenten van de Faculteit Scheikundige Technologie en Biomedische Technologie van de Technische Universiteit Eindhoven die voortreffelijke resultaten hebben behaald bij de verplichte vakken organische chemie.

Deze prijs wordt gezien als een stimulans tot verdere verdieping in het vakgebied.

Hedda Somsen [2848] studeert aan de Rijksuniversiteit Groningen. Ze is derdejaars bachelor studente in de opleiding Lifescience and Technology (LS&T).

Hedda Somsen [2848]

De opleiding LS&T combineert elementen van verschillende studies, zoals biologie, farmacie, natuurkunde, scheikunde en techniek. Je leert hoe je die kennis kunt gebruiken voor medische toepassingen om met die nieuwe inzichten mensen gezonder te maken en om de kwaliteit van hun leven te verbeteren.

Zij heeft zich binnen de opleiding LS&T toegepast op de specialisatie moleculaire levenswetenschap. Dit vakgebied kijkt naar de scheikunde in de biologie. Als onderdeel van deze studie heeft zij een half jaar lang stage gelopen op een middelbare school in Veendam waarbij zij de bevoegdheid voor 2e-graads scheikunde docent heeft behaald.

Het logo van a.s.v. DIZKARTES

Zij is actief lid van de Algemene Studenten Vereniging Dizkartes en voorzitter van de Almanakcommissie '14 -'15. Onder haar leiding is deze almanak uitgegeven met het jaarthema "onbegrensd", bedoeld is de onbegrensde mogelijkheden van het studeren. Deze almanak bevat veel informatie over de studiemogelijkheden maar ook het studenten leven aan deze universiteit.

galafeest

De A.S.V. Dizkartes bestond in 2015 25 jaar. Er werd een groot 9-daags feest georganiseerd voor haar leden. De afsluiting van dit lustrum was een galafeest door een commissie onder leiding van Hedda (in het midden) georganiseerd. De dag begon bij de kapper en met het ophalen van de corsages. Daarna vond een groots drie-gangendiner plaats voor 100 man. De avond werd vervolgens met 800 mensen gevierd als mooie afsluiting van het lustrum.

Wij hebben deze gebeurtenissen intensief meegemaakt en zijn erg trots op onze kleindochters, kinderen van Oscar [2040] en Yeng [2042] Somsen-Nacion.

Roelof Somsen [300] (1808-1891) kreeg een herinneringsmedaille in 1832

door Harry Somsen [146]

Dit voorjaar is Harry Somsen [146] naar Roel [982] en Erna Somsen [1056] in Bredevoort geweest om een herinneringspenning te bekijken. Deze herinneringspenning heeft een naamgenoot Roelof Somsen [300] gekregen voor zijn deelname aan de verdediging van de Citadel van Antwerpen in 1832. Een jaar eerder had hij ook meegevochten in de 10 daagse veldtocht van 2 t/m 13 augustus 1831 tegen de Belgen. Hiervoor kregen de militairen het Metalen Kruis, bestaande uit 2 kleine medailles, geslagen van het brons van vijf bij Hasselt buitgemaakte kanonnetjes. Helaas zijn deze medailles zoekgeraakt.

Bronzen penning

De afbeelding op de bronzen penning (diameter: 5,1 cm) stelt een Griekse krijger voor met in de linkerhand een schild en in de rechterhand een gebroken zwaard staande op een hoop puin. Aan de rand staat: Wat ook val trouw staat pal, Antwerpen, December MDCCCXXXII. Op de andere zijde staat in een lauwerkrans gegraveerd: R. SOMSEN

De tiendaagse veldtocht, onder bevel van de latere koning Willem II der Nederlanden, was een veldtocht om de Belgische Opstand met wapengeweld te onderdrukken. Hoewel de opzet slaagde, verkreeg België zijn soevereiniteit door interventie van Franse militairen.

Tiendaagse veldtocht

Na deze interventie bleef het leger van Willem I ook o.a. de stad Antwerpen controleren. Vanuit de Citadel van Antwerpen, gebouwd tussen 1567 en 1572 in opdracht van de Hertog van Alva, Spaans landvoogd der Nederlanden, had de Nederlandse generaal Chassé de stad urenlang laten beschieten met gloeiende kogels. Dit was voor de Fransen, onder leiding van maarschalk Gérard mede aanleiding de Citadel vanaf 15 november 1832 te belegeren. Op 23 december 1832 dwongen zij de 4500 Nederlandse soldaten, onder wie ook Roelof Somsen [300] tot overgave. Voor zijn deelname ontving Roelof van de Commissie van Erkenning een bronzen medaille, zijnde een huldebetoon aan de verdedigers van de Citadel van Antwerpen in december 1832.

Beleg van de citadel door Franse troepen

Deze herinneringsmedaille is destijds aan alle mannen die aan de verdediging hadden deelgenomen verstrekt en was door vererving buiten de Somsen familie gekomen. De nazaten die de penning in bezit hadden, een familie te Hennepe uit Aalten, namen contact op met Dick Somsen de genealoog in de familie met de vraag hoe te handelen. Zij meenden dat de penning weer in het bezit moest komen van een nazaat of andere rechthebbende Somsen.

Na onderling contact is besloten om de penning aan een Roelof Somsen over te dragen. Daar zijn gesprekken over geweest en de enige nu nog levende Roelof Somsen [982] in Bredevoort heeft te kennen gegeven dat hij door zijn vader van de penning op de hoogte was en het bijzonder op prijs zou stellen deze penning te mogen ontvangen als aandenken aan zijn ruim 180 jaar eerder levende naamgenoot, Roelof Somsen.

De overdracht door Bennie te Hennepe [7762] en

Bennie te Hennepe overhandigd de herinneringspenning aan Roel Somsen

Willemien te Hennepe [7737] van deze herinneringspenning heeft in augustus 2015 plaatsgevonden in de woning van Roelof (Roel) Somsen en zijn vrouw Erna Lammers [1056] in Bredevoort. Het was voor beide families een blijde gebeurtenis om de medaille op de goede plaats te krijgen binnen de Somsen familie. We stellen het op prijs u hiervan als lezer van de Somsen Horizon op de hoogte te stellen.

Vader zwaait zoon binnen op zijn laatste vlucht op Schiphol

door Harry Somsen [146]

Op zaterdag 21 mei 2016 heeft Maarten Somsen [131] als oud KLM verkeersvlieger en momenteel wonende in Spanje zijn zoon Derk Jan Somsen [154], die in de voetsporen van zijn vader is getreden, op Schiphol binnen gezwaaid bij zijn laatste vlucht als KLM gezagvoerder op de Boeing 777.

Maarten Somsen

Het was de grote wens van Derk Jan dat zijn vader Maarten, het "remmen vast" symbool zou geven als marshaller.

De vrouw van Derk Jan Somsen, Ingrid de Boer [1126] heeft hem op zijn laatste vlucht vergezeld. Derk Jan begon zijn carrière in 1981 bij de KLM

Derk Jan Somsen en Maarten Somsen

als steward en klom in de 35 jaar op tot gezagvoerder.

Het afscheid van Derk Jan werd op video vastgelegd. Het gevoel van afscheid dat Derk Jan meemaakt komt zijn vader Maarten bekend voor. Voor beiden was het een emotioneel afscheid. Derk Jan is niet de laatste gezagvoerder uit de Somsen familie die bij de KLM werkt.

Derk Jan en Maarten bij de Boeing 777

Ook bij het blad Luchtvaartnieuws.nl vinden we Somsens.

Op www.youtube.com/schiphol staan regelmatig informatieve en verrassende video's over het reilen en zeilen op Schiphol.

Hieronder de URL van het filmpje voor de belangstellenden.

<http://www.youtube.com/watch?v=h77gpqn7aQE&sns=em>

Echtpaar Somsen-Lenselink 60 jaar getrouwd

*bewerking Harry Somsen [146],
foto's Harry ten Klooster*

Derk Jan (Dick) Somsen [130] en Dirkje (Dicky) Lenselink [133] waren maandag 21 december 2015 60 jaar getrouwd. Wethouder Nelleke Vedelaar bracht het echtpaar 's middags een bezoek in hun woning aan de Monteverdilaan om hen te feliciteren. Daar kregen zij het boek "Zwolle jaren later" van Joop van Putten cadeau.

Aanbieding van het boek "Zwolle jaren later"

Derk Jan Somsen is in 1929 geboren in Hellevoetsluis als oudste zoon van manufacturer Derk Jan Somsen [125] en Maria van Hooidonk [129]. Via Nieuw-Helvoet, Katwijk aan Zee, Leiden en twee keer Aalten is hij op 17 april 1940 met zijn ouders in Vorden komen wonen. Na zijn militaire dienstdienst in 1950 is hij als technisch verkoper gestart bij een elektrotechnische handelsmaatschappij Brinkman & Germeraad in Velp. In 1952 is hij overgeplaatst naar Enschede als bedrijfsleider/directeur van een daar overgenomen elektrotechnische groothandel.

Dicky Lenselink, is geboren in 1930 als jongste dochter van de wethouder en locoburgemeester in Vorden en heeft daar gewoond tot 1950. Daarna heeft zij in Amsterdam de opleiding tot gezinsverzorgster gevolgd. Eerst heeft zij in Warnsveld gewerkt en vanaf 1953 in Enschede. In februari 1949 heeft zij via kerk en jeugdwerk verkering gekregen met Dick Somsen, destijds woonachtig in Vorden.

Na zes jaar verkering zijn zij op 21 december 1955 in Vorden getrouwd. Omdat Dick in Enschede werkte kochten zij in 1955 vanwege de heersende woningnood een eikenhouten salonwagen van de Enschedese textielfabrikant Nico Jan ter Kuile en gingen in het bosrijke buitenge-

bied van Enschede wonen. Daar kregen zij twee dochters, Marianne [134] en Tineke [135]. Al gauw werd de woonruimte te krap en betrokken zijn in 1960 een huis in de Noordoostpolderstraat in een nieuwe woonwijk van Enschede. Hier werd zoon Dirk [136] geboren. Zij hebben 3 kinderen en inmiddels zeven kleinkinderen. En in februari is het eerste achterkleinkind op komst.

Naast haar hobby's lezen en puzzelen heeft Dikky in Enschede jarenlang bestuursfuncties in de NCVB (later Passage) vervuld.

Naast zijn hobby's zeilen en met de toercaravan het mooie Europa te verkennen heeft Dick nog een hobby: orgelspelen. Hij mocht van zijn orgel-leraar al op 13-jarige leeftijd op het Vordens kerkorgel de gemeentezang begeleiden. Vanaf 1953 heeft hij in Enschede en van 1993 tot 2013 in Wapenveld met veel plezier het kerkorgel bespeeld. Momenteel is Dick reserveorganist in Het Zonnehuis in Zwolle.

Trouwfoto uit 1955

Dick en Dikky met kinderen en kleinkinderen

Na zijn pensionering zijn zij naar Zwolle verhuisd omdat ze sinds 1969 een recreatiewoning hebben in Grafhorst en daar dichterbij wilden wonen. Sinds die tijd zijn Dick en Dikky samen verder gegaan om hun beider stambomen uit te zoeken. Wij kennen Dick dan ook als mede auteur van het boek Somsen Omnes Generationes dat hij samen met Theo Somsen [227] heeft samengesteld en dat bij de eerste Wereldwijde Somsen Reünie in 1997 is uitgebracht.

Voor de Somsen genealogie vergt nog veel aandacht en tijd onder andere doordat Dick het genealogisch bestand voor de Somsen Stichting bij houdt.

Dick's gezondheid laat gezien zijn leeftijd nog niet te wensen over en hij hoopt dat het nog lang zo mag blijven. De gezondheid van Dikky laat de laatste jaren soms te wensen over.

Ben Somsen: onvergetelijk

door Theo Somsen [227]

Ben Somsen [396]

Het was een zonovergoten dag toen wij op 14 maart 2016 in een volle en sfeervolle oude middeleeuwse kerk van Eibergen de dankdienst beleefden voor het leven van Ben Somsen

(1931-2016). En hoe verdrietig ook, de dankbaarheid overheerste.

Natuurlijk klonk door hoe geliefd Ben was als echtgenoot, vader en grootvader.

Zijn oudste zoon Derk gaf daarvan blijk met een overzicht van het leven van zijn vader met o.a. deze passage: "Ben was een perfectionist, was erg creatief, een zorgzame vader met een flinke dosis gezonde humor. Hij was ook een knappe man met mooi zwart haar.

Als broers konden we goed voelen dat de relatie tussen Ben en Hannie een hele hechte was. Ze waren echt maatjes, ook in moeilijke tijden. Iets wat erg mooi is om als kinderen mee te maken."

'Geborgen in Gods liefde'

Ben kende een gezond, mooi en rijk leven ondanks een aantal moeilijke, zakelijke jaren. In 1999 onderging hij een geslaagde hartoperatie, die echter wel tot een meer voorzichtig leven leidde. Na een nieuwe, noodzakelijke operatie in 2013 volgden complicaties, die uitmondten in een halfzijdige verlamming. Hij wou weliswaar nog van alles, maar kon eigenlijk niets meer.

Zijn lijden aan het leven begon en zij die van Ben hielden leden met hem mee. En zoals zoon Derk zei: *"De zaterdag voor zijn overlijden kon hij nog persoonlijk afscheid van ons nemen. Dat was mooi. Uiteindelijk was het 8 maart om 02.10 in de nacht dat Ben zijn laatste adem uitblies op 85jarige leeftijd en richting hemel ging. Als gezin hebben wij hier vrede mee. Lieve Ben, je hebt je welverdiende rust. Rust..., rust in vrede."*

Ook onze Somsen familiestichting zal Ben Somsen missen, want wat een werkelijk unieke en fantastische bijdrage heeft hij daaraan geleverd!

Voorafgaande aan de crematie vertolkte onze voorzitter Johan Somsen dat met o.a. de volgende woorden: *"Wie aanwezig was op die zinderende zomerdag in 1997 in Erve Kots in Lievelede, waar we onze eerste wereldwijde Somsen reünie hielden, zal zich zonder twijfel de vertoning van de prachtige film 'Somsen Panorama' herinneren. Een van de vele creaties op film- en fotogebied van Ben Somsen."*

Johan schetste bovendien wat die reünie teweeg

bracht: *"Het was een bijzondere ervaring in de aanloop naar de eerste Somsen reünie plotseling oog in oog te komen staan met mensen die jouw achternaam droegen zonder dat je je daarvoor van hun bestaan bewust was geweest. Maar in de achter ons liggende 20 jaren heeft zich een bijzondere familieband en vriendschap met sommige "verre" neven en nichten ontwikkeld en dat was zeker het geval met Ben."*

Naar buiten toe hebben we ons ook altijd geprofileerd als neven, ook al was onze eerste gemeenschappelijke voorouder Lubbert Somsen uit 1722."

Ook memoreerde Johan de voortdurende betrokkenheid van Ben, toen na die eerste wereldwijde reünie in 1997 de Somsen familiestichting werd opgericht: *"Altijd konden we een beroep op hem doen en nooit was dat tevergeefs. De vele versies van de prachtige door hem ontworpen Somsen logo's, stickers en buttons koester ik nog zeer. In het verleden sierden ze ook mijn auto's maar nu de voorraad slinkt ben er zo zuinig op, dat ik ze niet meer aan weer en wind wil blootstellen."*

Als Somsen stichting hebben wij werkelijk heel veel aan Ben te danken: toewijding, inzet, inventiviteit, humor zijn en... zijn vriendschap."

De vriendschap tussen Ben en mij ontstond tijdens de voorbereidingen van de eerste wereldwijde reünie en werd daarna steeds hechter en vertrouwelijker. Ook mij deed het daarom pijn te ervaren hoe Ben de hoop op herstel moest opgeven, zich gewonnen moest geven en uiteindelijk verlangde thuisgehaald te worden."

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereikten. Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie. Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden en hierover te berichten in Somsen Horizon. Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten (als kan mét een foto!) toezendt aan ons secretariaat: Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren:

- 10-09-2015:** Lilyanne Alise [7929], d.v. Robert Jeremy Adamson [3624] en Tamra Lutz [7854]
27-10-2015: Chloe Olivia [7930], d.v. Glenn Taylor Allred [7871] en Mindy Sue Adamson [3628]
28-01-2016: Jenna Kensi [7934], d.v. Richard van der List [5758] en Adrie van Dijk [185]
04-03-2016: Tesslynn Saige [7931] d.v. Michael Chase Lavery [7289] en Marcy Lea Adamson [3627]

Lilyanne
Alise

Chloe
Olivia

Jenna
Kensi

Tesslynn
Saige

Gehuwd: geen bericht ontvangen

Overleden:

- 30-10-2015:** Geertruida Wilhelmina (Truus) Diersen [7397], 78 jaar, Dinxperlo
09-05-2016: Richard Hyslin [7932], 77 jaar, McAllen, TX. USA

Geertruida
Wilhelmina

Richard

Enn pentekening van het dorsen met de dorsmolen van Bennie Somsen, getekend door Herman Peppelman.